ОТГОВОРНИ ДНЕС. СИГУРНИ ЗА УТРЕ.

НАЦИОНАЛНА АГЕНЦИЯ
ЗА ПРИХОДИТЕ

Р А З Д Е Л III

ГАРАНТИРАНИ ВЗЕМАНИЯ НА РАБОТНИЦИТЕ И СЛУЖИТЕЛИТЕ ПРИ НЕСЪСТОЯТЕЛНОСТ НА РАБОТОДАТЕЛЯ

СЪЩНОСТ НА ГАРАНТИРАНИТЕ ВЗЕМАНИЯ

Законът за гарантираните вземания на работниците и служителите при несъстоятелност на работодателя (ЗГВРСНР) поставя началото на една нова политика за защита на работниците и служителите, чиито трудови възнаграждения не са изплатени в случаите на несъстоятелност на работодателя. Тази политика е в съответствие с ратифицираната Европейска социална харта и Конвенция 173 на Международната организация на труда.

I. СЪЩНОСТ НА ЗГВРСНР

ЗГВРСНР урежда:
1. условията, при които се поражда правото на работниците и служителите на гарантирани вземания, произтичащи от трудови правоотношения при несъстоятелност на работодателя;
2. създаването, функциите и дейността на фонд "Гарантирани вземания на работниците и служителите" при несъстоятелност на работодателя;
3. реда за изплащане на гарантираните вземания на работниците и служителите, произтичащи от трудовите правоотношения при несъстоятелност на работодателя.

Възникналите отношения във връзка с гарантиране вземанията на работниците и служителите не могат да бъдат определени като осигурителни отношения, а неизплащането на трудови възнаграждения при несъстоятелност на работодателя не се счита за осигурен социален риск според българското законодателство.
Законът гарантира до определен размер възникналите по дадено трудово правоотношение права на работниците и служителите да получат начислените им, но неизплатени до обявяване несъстоятелността на работодателя трудови възнаграждения и обезщетения. Задължени лица за внасяне на вноски по закона са работодателите, срещу които може да се открие производство по несъстоятелност, а правоимащи лица по закона са техните работници и служители.

СЪЩНОСТ НА ГАРАНТИРАНИТЕ ВЗЕМАНИЯ

II. СЪЩНОСТ НА ГАРАНТИРАНИТЕ ВЗЕМАНИЯ

С чл. 3 от ЗГВРСНР се определят гарантираните вземания на работниците и служителите, които са начислени и неизплатени:

- трудови възнаграждения, дължими по индивидуални и колективни трудови договори;
- парични обезщетения, дължими от работодателя по силата на нормативен акт.

Съгласно чл. 242 от ***Кодекса на труда*** (КТ) трудът на работниците и служителите е възмезден. Трудовото възнаграждение е насрещна престация, дължима от работодателя на работника/служителя срещу положения труд. ЗГВРСНР гарантира трудовите възнаграждения и парични обезщетения, дължими от работодателя по силата на нормативен акт.
За целите на ЗГВРСНР под понятието ”трудови възнаграждения” се има предвид брутното трудово възнаграждение.
Начислени, но неизплатени трудови възнаграждения и парични обезщетения са възнагражденията за положения труд от работника или служителя или дължими обезщетения, които са отразени в съответните документи съгласно разпоредбите на ***Закона за счетоводството***.

III. ФОНД ”ГВРС”

Съгласно чл. 8 от ЗГВРСНР към Националния осигурителен институт (НОИ) се създава специализиран фонд ”Гарантирани вземания на работниците и служителите” за изплащане вземанията на работниците и служителите по този закон. Независимо, че не е юридическо лице, той има самостоятелни органи на управление: надзорен съвет и директор на фонда.
НАП установява, събира и администрира вноските за фонд ГВРС.
Годишният бюджет на фонда се приема със ***Закона за бюджета на ДОО*** за съответната година.
Приходите във фонда се набират **основно** от задължителните месечни вноски за сметка на работодателите и възстановени от работодателя суми за изплатените от фонда вземания по чл. 3 от ЗГВРСНР и за внесените за сметка на работодателя осигурителни вноски.

СЪЩНОСТ НА ГАРАНТИРАНИТЕ ВЗЕМАНИЯ